

Що едва мъ изтече,
И ни ся прояви
Съсъ зорж-тж нашж
Свѣтлж и умилнж
Небесна мъзда,

Да пустите неиж
Тутакси да зайде
Подъ облакъ премрачный
Безъ време се мертвый
Безъ праведный чинъ,

Коij намъ прояви
Токмо първи зраци
Подъ любезно име
Славянско колѣно
Юрій Венелинъ?

На предъ да съвърши
Шествїе-то свое
Въ своj-тж окружность
Во наше всеобщо
Желаніе въ свѣтъ,

Още на востокъ-тъ
Зайде ни внезапно
Въ лищеніе горко
Остахмы отънейнятъ
Мудрыятъ совѣтъ.

О, Боже преблагай!
Судба-та ти права,
Какво ты остави
Да не мы съжалишъ
Въ нашж-тж бѣдж,

Только долголѣтна
Только темно-мрачна,